

تشکیل گموز (صمغ یا شیرابه) در میوه و فنجان‌ی شدن برگ بادام

داود بیات ترک

ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کاشمر

در بررسی سال‌های ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ این بیماری در روستای دهنو شهرستان خلیل آباد و بخش کوهسرخ شهرستان کاشمر مشاهده گردید. در بررسی‌های آزمایشگاهی از اندام‌های مشکوک به آلودگی، عامل بیماری جدا نگردید. این بیماری فیزیولوژیک در اثر کمبود عناصر روی و بر می‌باشد. در بین عناصر ریز مغذی دو عنصر روی و بر تاثیر زیادی بر تشکیل و توسعه میوه بادام دارند. کمبود بر در درختان بادام منجر به ریزش برگ‌ها در شاخه‌های انتهایی و مرگ این شاخه‌ها می‌شود. همچنین در آندوکارپ میوه مناطق چسبناک و صمغ زده قهوه‌ای رنگ به وجود آمده و صمغ از سطح میوه‌های بادام هم بیرون می‌زند. این گونه میوه‌ها معمولاً نارس مانده و حوالی خرداد ماه می‌ریزند. پخش سطحی اسید بوریک در پاییز به میزان ۷۰-۱۰۰ کیلوگرم در هکتار موجب رفع این علائم شده و اثر آن تا سه سال دوام دارد. علائم کمبود روی در درختان بادام ابتدا به صورت تأخیر در باز شدن جوانه‌های گل و جوانه‌های رویشی درخت و یا شاخه ظاهر شده که حتی ممکن است باز شدن جوانه‌ها تا یک ماه نیز به تأخیر بیفتد. کاهش سطح برگ، وجود مناطق زرد کم رنگ در طول حاشیه و نوک برگ، موجدار شدن حاشیه برگ‌ها و ریزش میوه از دیگر علائم کمبود روی در درختان بادام می‌باشد. برای رفع کمبود روی می‌توان به ازای هر درخت بارور بادام بین ۲۵۰-۵۰۰ گرم سولفات روی به صورت چالکود به کار برد.